

P-ISSN : 2586-923X
E-ISSN : 2630-0362

วารสาร มหาจุฬา adreskr'stan

Journal of MCU Nakhondhat

ปีที่ 11 ฉบับที่ 5 (พฤษภาคม 2567)
Vol.11 No 5 (May 2024)

TCI Group 2

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช
Mahachulalongkornrajavidyalaya University Nakhonsithammarat Campus

PDF

พฤติกรรมการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ประเภทเชร์รี่วิตามินซีบำรุงผิวของ ผู้บริโภคกลุ่มวัยรุ่นในประเทศไทย

ธีรภา วิวัฒนศักดิ์, สุชาติ ปรัชกยานนท์, กฤชญา กรณี รุจิธรรมคงคกุล

118-127

PDF

พฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย

มนะ วิวัฒนศักดิ์, เพชรากรณี วงศ์หลวง

128-135

PDF

รูปแบบการสื่อสารภาพลักษณ์ตราสินค้าผ่านโฆษณาแฟรงในชีรีส์วาย

ศุภกิตต์ กันอุปทิว, ณัฐธีชุดา วิจิตรจำรี

136-146

PDF

พฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย*

CONSUMPTION BEHAVIOR OF AROMATIC COCONUT PRODUCTS IN THAILAND

mana วิવัฒนศักดิ์* และ เพชราภรณ์ วงศ์หลาง

Mana Wivatanasak and Petchraporn Wongluang

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Faculty of Business Administration Bangkok Thonburi University Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: manawivatasak@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทยด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอม และหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย การศึกษานี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยทำการสำรวจข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย จำนวน 400 ตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน หาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย ด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-square test) ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทยส่วนใหญ่นิยมเลือกซื้อมะพร้าวผลสด มีความถี่ในการซื้อเดือนละ 1-2 ครั้ง ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการซื้อไม่เกิน 100 บาท และส่วนใหญ่ซื้อจากร้านค้าริมทาง ทั้งนี้ในภาพรวมปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดมีผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.13 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พ布ว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านซองทางการจัดจำหน่ายมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านราคา ด้านผลิตภัณฑ์ และด้านการส่งเสริมการตลาด สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย พบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส และรายได้ประจำต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอม ในขณะที่ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนสมาชิกครอบครัวที่อาศัยอยู่ด้วยกันและเขตพื้นที่พักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอม คำสำคัญ: พฤติกรรมการบริโภค, ผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอม, ค่าไคสแควร์, ส่วนประสมทางการตลาด

Abstract

The objective of the research is to study the consumption behavior of aromatic coconut products in Thailand. It involves examining the impact of marketing mix elements on the consumption of these products and exploring the correlations between personal traits and consumption habits through a questionnaire survey. This study is quantitative research. The study

* Received March 31, 2024; Revised May 2, 2024; Accepted May 11, 2024

collected and analyzed 400 samples, employing statistical methods including frequency analysis, percentage calculation, mean determination, and standard deviation estimation, and examining the relationship between personal traits and consumption the consumption behavior of aromatic coconut products in Thailand hypothesis testing via the Chi-Square Test. The results found that most consumers of aromatic coconut products in Thailand prefer to buy fresh coconuts, the frequency of purchase is 1-2 times per month, the cost is not more than 100 baht per time, and mostly buy from roadside shops. Overall, the study indicates a significant impact of marketing mix factors on the overall consumption of aromatic coconut products at a high level with an average of 4.13. Specifically, distribution channels emerged as the most influential aspect, followed by price, product attributes, and marketing promotions, in descending order of importance to consumers. Regarding the association between personal characteristics and consumption behavior of aromatic coconut products in Thailand, gender, age, marital status, and regular monthly income were found to be correlated with consumption patterns. While education level, occupation, number of family members residing together, and residential areas showed no relationship with consumption behaviour concerning aromatic coconut products.

Keywords: Consumption behavior, Aromatic Coconut Products, Chi-square test, Marketing mix

บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีสภาพภูมิอากาศและภูมิประเทศเหมาะสมสำหรับทำการเกษตรและผลผลิตในภาคเกษตรของไทยมีความสำคัญกับระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างมาก รวมถึงมีส่วนในการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร จากข้อมูลสถิติของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ปี พ.ศ. 2562 ระบุว่า ประเทศไทยมีการใช้ประโยชน์จากที่ดินเพื่อทำการเกษตรทั้งประเทศจำนวนรวม 149 ล้านไร่ ประกอบไปด้วยพื้นที่ ปลูกข้าว พืชไร่ สวนไม้ผล ไม้ยืนต้น สวนผัก ไม้ดอก และไม้ประดับ นอกจากนี้ยังมีการใช้ประโยชน์จากที่ดินเพื่อการเกษตรในด้านอื่น ๆ ซึ่งพบว่า ผลผลิตทางการเกษตรเป็นปัจจัยหลักที่สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรและประเทศได้จำนวนมาก (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2562)อย่างไรก็ตาม ภาคการเกษตรของไทยยังคงมีการพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในอีกหลาย ๆ ด้าน อาทิ เช่น ด้านการผลิต การรักษาเสถียรภาพราคา การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานของสินค้า ทั้งนี้ก็เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้น และจากภายใต้กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศไทยระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ที่มุ่งเน้นการยกระดับประเทศไทยให้ก้าวพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยสาระสำคัญของแผนงาน คือ การให้ความสำคัญกับการยกระดับความสามารถในการแข่งขันควบคู่ไปกับการสร้างความมั่นคงทางอาหารและการสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยด้วยเอกลักษณ์และจุดเด่นของสินค้าเกษตรของไทยที่มีความหลากหลาย รวมถึงการนำภูมิปัญญา ทางด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการผลิตเพื่อพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรริมต้นตั้งแต่ การผลิต การแปรรูป การบริหารจัดการ การตลาด การบริโภค และการขนส่ง รวมถึงธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องกัน เพื่อการเจริญเติบโต อย่างมีเสถียรภาพและเป็นการกระจายรายได้ให้กับภาคการเกษตรของไทย (สำนักงานสภาพน้ำการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562)

มหพร้าวน้ำหอมถือเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญอีกชนิดหนึ่งของไทยที่ได้รับความนิยมในการบริโภคทั้งในและต่างประเทศ โดยในปี พ.ศ. 2565 มีพื้นที่ปลูกมะพร้าวน้ำหอมรวมทั้งประเทศจำนวนมากถึง 265,518 ไร่ ซึ่งสามารถให้ผลผลิตมะพร้าวน้ำหอมได้จำนวนรวมที่สูงถึง 642,711 ตัน และสำหรับพื้นที่ปลูกที่สำคัญ 5 อันดับแรก

ได้แก่ จังหวัดราชบุรี สมุทรสาคร นครปฐม ฉะเชิงเทรา และสมุทรสงคราม โดยพบว่า จังหวัดที่มีผลผลิตมะพร้าวอ่อนออกสู่ตลาดมากที่สุด คือ จังหวัดราชบุรี ซึ่งผลผลิตที่ได้คิดเป็นร้อยละ 49.2 ของจำนวนผลผลิตมะพร้าวน้ำหอมทั้งประเทศ และด้วยความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของสายพันธุ์มะพร้าวน้ำหอมนิดนี้ คือ ให้น้ำมะพร้าวที่มีรสชาติหวานและกลิ่นหอมเฉพาะที่ทำให้ผู้บริโภครู้สึกสดชื่น อีกทั้งยังอุดมไปด้วยแร่ธาตุที่จำเป็นต่อร่างกาย และนี่คือเหตุผลที่ทำให้มีการเพาะปลูกในจังหวัดราชบุรี ทำให้ได้รับความนิยมในการบริโภคทั้งที่อาจจะเป็นรูปแบบของการรับประทานสด การแปรรูป หรือนำไปเป็นส่วนประกอบของอาหารและเครื่องดื่มประเภทต่าง ๆ เช่น อาชี เช่น เบเกอรี่ ไอศครีม กาแฟ ขนมหวาน ขนมขบเคี้ยว เป็นต้น ซึ่งสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและยังเป็นการเพิ่มโอกาสในการขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศได้มากขึ้น (สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า, 2566) ดังนั้น จึงเป็นที่มาของการศึกษาพัฒนาระบบบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับตัวเพื่อพัฒนาสินค้าในด้านการผลิต การวางแผนกลยุทธ์ และการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในรูปแบบต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภคได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพัฒนาระบบบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เรื่องพัฒนาระบบบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) สรุปวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้บริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ซึ่งมีทราบจำนวนประชากรที่ชัดเจน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย จำนวน 400 คนโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการคำนวณจากสูตรของ (Yamane, T., 1967) เพื่อประมาณค่าสัดส่วนของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ได้ขนาดจำนวนตัวอย่างที่ 400 ตัวอย่าง

เครื่องมือวิจัย/วิธีการรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (questionnaire) จากกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ จากมะพร้าวน้ำหอมที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย จำนวน 400 คน แบบสอบถามที่ใช้ได้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 9 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบปลายปิด 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอม จำนวน 10 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบปลายปิด 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอม ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) และ 4) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบปลายปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การทดสอบสมมติฐานด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-Square Test) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย

สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามและพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมหพร้าว น้ำหอมในประเทศไทย

ผลการศึกษาจากการกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายและเพศหญิงในมีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยเป็นชาย จำนวน 201 คน ร้อยละ 50.33 และหญิง จำนวน 199 คน ร้อยละ 49.67 อายุในกลุ่มวัยทำงาน อายุระหว่าง 25 - 39 ปี จำนวน 196 คน ร้อยละ 49.02 สถานภาพโสด จำนวน 259 คน ร้อยละ 64.71 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 214 คน ร้อยละ 53.59 อาชีพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง จำนวน 152 คน ร้อยละ 37.91 รายได้ต่อเดือน 50,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 180 คน ร้อยละ 45.10 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 - 5 คน จำนวน 178 คน ร้อยละ 44.44 อาศัยอยู่ในเขตเมืองของกรุงเทพฯ และปริมณฑล มีจำนวน 295 คน ร้อยละ 73.86 สำหรับผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมหพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยซื้อและเลือกซื้อมหพร้าวผลสดมากที่สุด โดยมีผู้บริโภคเคยซื้อ จำนวน 523 คน ร้อยละ 23.79 และมีผู้บริโภคเลือกซื้อ จำนวน 209 คน ร้อยละ 52.29 ซึ่งจะเปลี่ยนยี่ห้อไปเรื่อย ๆ จำนวน 159 คน ร้อยละ 39.87 มีความถี่ในการซื้อ เดือนละ 1 - 2 ครั้ง จำนวน 207 คน ร้อยละ 51.63 และค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการซื้อไม่เกิน 100 บาท จำนวน 199 คน ร้อยละ 49.67 สถานที่ซื้อส่วนใหญ่ซื้อจากร้านค้าร่มทาง จำนวน 310 คน ร้อยละ 23.71 สำหรับเหตุผลในการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมหพร้าวน้ำหอมเพื่อมีสชาติ จำนวน 315 คน ร้อยละ 37.82 มีประโยชน์ต่อสุขภาพ จำนวน 215 คน ร้อยละ 25.77 และหาซื้อด้วยง่าย จำนวน 126 คน ร้อยละ 15.13 ด้านแหล่งข้อมูลในการรับข่าวสารและผู้มีอธิพิ论ในการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากมหพร้าวน้ำหอม คือ ตัวของผู้บริโภคเอง

2. ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมหพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด (4Ps) ที่มีผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมหพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย พบว่า ในภาพรวมปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดมีผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมหพร้าวน้ำหอมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.13 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญในด้านปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่ายมากที่สุด รองลงมา คือ ปัจจัยด้านราคา ด้านผลิตภัณฑ์ และด้านการส่งเสริมการตลาด ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมหพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความสำคัญ	อันดับ
ด้านผลิตภัณฑ์	4.07	0.55	มาก	3
ด้านราคา	4.24	0.61	มาก	2
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	4.31	0.61	มาก	1
ด้านการส่งเสริมการตลาด	3.88	0.73	มาก	4
ค่าเฉลี่ยรวม	4.13		มาก	

สำหรับผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมหพร้าวน้ำหอมในประเทศไทยเป็นรายด้าน (ตารางที่ 2) มีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านผลิตภัณฑ์ พบร่วมกับผู้บริโภคให้ความสำคัญกับสินค้ามีประโยชน์ต่อสุขภาพ รองลงมาได้แก่ บรรจุภัณฑ์สามารถเปิดรับประทานได้ง่าย สินค้าได้รับการรับรองคุณภาพ มีฉลากแสดงข้อมูลรายละเอียดสินค้าอย่างชัดเจน บรรจุภัณฑ์มีรูปลักษณ์สวยงาม สินค้ามีความหลากหลาย ตราสินค้าเป็นที่นิยมและมีชื่อเสียง

2. ด้านราคา พบร่วมกับผู้บริโภคให้ความสำคัญกับราคาน้ำหนักที่เหมาะสมกับคุณภาพมากที่สุด รองลงมา คือ ราคาน้ำหนักที่เหมาะสมกับปริมาณ มีป้ายแสดงราคาที่ชัดเจน ราคากองที่สม่ำเสมอ และสินค้ามีหลายราคาให้เลือกซื้อ

3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย พบร่วมกับผู้บริโภคให้ความสำคัญกับการหาซื้อด้วยมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ มีหลากหลายช่องทางให้เลือกซื้อ สถานที่จัดจำหน่ายมีสินค้าเพียงพอ การจัดวางสินค้าอยู่ในตำแหน่งที่พบเห็นง่าย และสินค้าจัดอยู่ในหมวดหมู่ที่ชัดเจน

4. ด้านการส่งเสริมการตลาด พบร่วมกับผู้บริโภคให้ความสำคัญกับการจัดรายการส่วนลดและของแถมเพื่อส่งเสริมการขาย รองลงมาเป็นการจัดแสดงสินค้านอกจุดจำหน่าย มีการทดลองซื้อสินค้าใหม่ และมีการโฆษณาผ่านสื่อในช่องทางต่าง ๆ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย รายด้าน

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความสำคัญ
1. ด้านผลิตภัณฑ์			
สินค้ามีประโยชน์ต่อสุขภาพ	4.42	0.70	มาก
ตราสินค้าเป็นที่นิยมและมีชื่อเสียง	3.73	0.92	มาก
สินค้าได้รับการรับรองคุณภาพ	4.25	0.79	มาก
สินค้ามีความหลากหลาย	3.80	0.85	มาก
บรรจุภัณฑ์สามารถเปิดรับประทานได้ง่าย	4.31	0.70	มาก
บรรจุภัณฑ์มีรูปลักษณ์สวยงาม	3.83	0.86	มาก
มีฉลากแสดงข้อมูลรายละเอียดสินค้าอย่างชัดเจน	4.15	0.83	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.07	0.55	มาก
2. ด้านราคา			
ราคาน้ำหนักที่เหมาะสมกับคุณภาพ	4.51	0.67	มากที่สุด
ราคาน้ำหนักที่เหมาะสมกับปริมาณ	4.42	0.74	มาก
มีป้ายแสดงราคาที่ชัดเจน	4.29	0.75	มาก
สินค้ามีหลายราคาให้เลือกซื้อ	3.91	0.88	มาก
ราคากองที่สม่ำเสมอ	4.08	0.83	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.24	0.61	มาก
3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย			
หาซื้อย่างง่าย	4.62	0.63	มากที่สุด
มีหลากหลายช่องทางให้เลือกซื้อ	4.29	0.76	มาก
สถานที่จัดจำหน่ายมีสินค้าเพียงพอ	4.15	0.85	มาก
การจัดวางสินค้าอยู่ในตำแหน่งที่พบเห็นง่าย	4.21	0.77	มาก
สถานที่จัดจำหน่ายมีสินค้าเพียงพอ	4.27	0.72	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.31	0.61	มาก

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย รายด้าน (ต่อ)

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความสำคัญ
4. ด้านการส่งเสริมการตลาด			
มีการโฆษณาผ่านสื่อในช่องทางต่าง ๆ	3.73	0.93	มาก
มีการจัดรายการส่วนลดฯ	3.97	0.94	มาก
การจัดแสดงสินค้า ณ จุดจำหน่าย	3.93	0.87	มาก
มีการทดลองชิมสินค้าใหม่	3.91	0.96	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.88	0.73	มาก

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย พบว่า ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเพศ อายุ สถานภาพ สมรส และรายได้ประจำต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอม ขณะที่ ปัจจัยด้านระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนสมาชิกครอบครัวที่อาศัยอยู่ด้วยกัน และเขตพื้นที่ พักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย รายละเอียดแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย

พฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอม	ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล							
	ด้านเพศ		ด้านอายุ		ด้านสถานภาพสมรส		ด้านระดับการศึกษา	
	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.
ประเภทผลิตภัณฑ์ ยี่ห้อของผลิตภัณฑ์	18.477	0.010***	254.478	0.917	7.907	0.894	17.227	0.244
แหล่งผลิต	1.669	0.434	93.258	0.186	6.146	0.189	5.116	0.276
ความถี่ในการซื้อ	0.348	0.555	53.776	0.087*	6.216	0.045**	0.586	0.746
ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการซื้อ	12.084	0.017**	169.755	0.363	7.551	0.478	12.367	0.136
ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการซื้อ	13.707	0.008***	182.863	0.149	3.867	0.869	13.051	0.110
พฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอม	ด้านอาชีพ		ด้านรายได้ประจำต่อเดือน		ด้านจำนวนสมาชิกครอบครัว		ด้านเขตพื้นที่พักอาศัย	
	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.
ประเภทผลิตภัณฑ์ ยี่ห้อของผลิตภัณฑ์	44.396	0.133	39.492	0.276	22.311	0.382	6.591	0.473
แหล่งผลิต	14.393	0.156	18.054	0.054*	2.574	0.860	0.283	0.868
ความถี่ในการซื้อ	4.051	0.542	5.468	0.361	3.726	0.293	0.587	0.444
ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการซื้อ	26.776	0.142	28.449	0.099*	7.605	0.815	2.745	0.601
ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการซื้อ	17.926	0.592	24.854	0.207	16.219	0.181	1.538	0.820

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลรายด้านที่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย มีรายละเอียดดังนี้

1. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านประเทเพลธิภัณฑ์ ด้านค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการซื้อ และด้านความถี่ในการซื้อ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

2. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในด้านแหล่งผลิต ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.10

3. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในด้านแหล่งผลิต ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลด้านรายได้ประจำต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมใน 2 ด้าน ได้แก่ ยี่ห้อของผลิตภัณฑ์ และความถี่ในการซื้อ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.10 นอกจากนี้ ปัจจัยด้านอื่น ๆ ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนสมาชิกครอบครัวที่อาศัยอยู่ด้วยกัน และเขตพื้นที่พักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย

อภิปรายผล

จากการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย มีประเด็นอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดมีผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย พบว่า ในภาพรวมปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดมีผลต่อการบริโภคในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับช่องทางการจัดจำหน่ายมากที่สุด รองลงมา คือ ราคา ผลิตภัณฑ์ และการส่งเสริมการตลาด ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพรมปวีณ์ ปั่นแก้ว, ดلنัสม์ โพธิ์ฉาย และ ปวารุฒ์ ครุฑเมือง และคณะ ที่พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (เพرمปวีณ์ ปั่นแก้ว, 2560); (ดلنัสม์ โพธิ์ฉาย, 2562); (ปวารุฒ์ ครุฑเมือง และคณะ, 2566) เช่นเดียวกับการศึกษาของ อิริวัฒน์ ชมราภาก และคณะ ซึ่งระบุว่า การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจซื้อในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก และด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดกับการตัดสินใจซื้อมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง (อิริวัฒน์ ชมราภาก และคณะ, 2565)

2. ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย พบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส และรายได้ประจำต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย ในขณะที่ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนสมาชิกครอบครัวที่อาศัยอยู่ด้วยกัน และเขตพื้นที่พักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอม ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพรมปวีณ์ ปั่นแก้ว ที่พบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปจากมะพร้าวน้ำหอมของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ (เพرمปวีณ์ ปั่นแก้ว, 2560); (วนิดา วัฒนชีวะโนปกรณ์ และสิทธิอิพร รุจิระยรงค์, 2561)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพุติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมในประเทศไทย พบว่า มะพร้าวน้ำหอมผลสุดเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคนิยมทานมากที่สุด เนื่องจากมะพร้าวน้ำหอมมีรสชาติดี มีประโยชน์ต่อ

สุขภาพ และหาซื้อได้ง่ายจากร้านริมทางทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอมที่พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับด้านซึ่งทางการจัดจำหน่ายในประเด็นการหาซื้อได้ง่ายมากที่สุด ประกอบกับผลการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ด้าน เพศ อายุ สถานภาพสมรส และรายได้ประจำต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวน้ำหอม ดังนั้นผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาดังนี้ 1) มะพร้าวน้ำหอมมีรสชาติและกลิ่นหอมเป็นเอกลักษณ์ เกษตรกรชาวสวนมะพร้าวน้ำหอมควรให้ความสำคัญกับการเพาะปลูก การผลิตที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ควรเน้นการเพาะปลูกที่ลดการใช้สารเคมี เพื่อส่งเสริมให้มะพร้าวน้ำหอมเป็นสินค้าสินค้าอร่อยแกนนิก ซึ่งเป็นที่นิยมของผู้บริโภคในกระแสแรกสุขภาพ 2) ด้านผู้ประกอบการมะพร้าวน้ำหอมต้องพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้เทียบเท่าระดับสากล และผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มตลาดที่หลากหลายมากขึ้น ซึ่งประเทศไทยมีความได้เปรียบด้านปัจจัยการผลิตที่มีแหล่งปลูกมะพร้าวน้ำหอมคุณภาพดีมีความหวานและหอมต่างไปจากประเทศอื่น 3) สนับสนุนให้ผู้ประกอบการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตมุ่งสู่การแปรรูปมะพร้าวน้ำหอมเป็นผลิตภัณฑ์ มูลค่าเพิ่มสูง เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน สร้างสินค้าให้มีความหลากหลาย ซึ่งจะช่วยสร้าง มูลค่าเพิ่มให้มะพร้าวน้ำหอมของไทย

เอกสารอ้างอิง

- คลนัสน์ โพธิ์ฉาย. (2562). ปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจบริโภคผลไม้พรีเมียม กรณีศึกษาผู้บริโภค ใน อำเภอป่าสัก จังหวัดราชบุรี. ใน วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปารุษ์ ครุฑเมือง และคณะ. (2566). ส่วนประสมทางการตลาดและความ พึงพอใจของลูกค้าที่ส่งผลต่อการ ตัดสินใจซื้อมะพร้าวน้ำหอม จังหวัดอุตรดิตถ์. วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเก่า สาขาวิชานุชยศาสตร์และ สังคมศาสตร์, 10(1), 73-84.
- เพรมปวีณ ปั่นแก้ว. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปจากมะพร้าวน้ำหอมของ ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. ใน วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- วนิดา วัฒนชีวโนปกร์ และสิทธิพร รุจิระยรง. (2561). ปัจจัยกำหนดความสามารถในการแข่งขันของ อุตสาหกรรมมะพร้าวน้ำหอมและน้ำมะพร้าวของไทย. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 38(2), 82-103.
- สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า. (2566). โอกาสของประเทศไทยก้าวไกลในตลาดโลก. วารสาร สนค., 13(139), 1-12.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2562). นื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร รายจังหวัด ปี พ.ศ. 2562. เรียกใช้เมื่อ 5 ตุลาคม 2566 จาก <https://www.oae.go.th/view/1/การใช้ที่ดิน/TH-TH>
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (2561-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม). เรียกใช้เมื่อ 5 ตุลาคม 2566 จาก <http://nscr.nesdc.go.th/master-plans/>
- อิราวัณ ชมระกา และคณะ. (2565). พฤติกรรมผู้บริโภคและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการ ตัดสินใจซื้อ ลองกองจังหวัดอุตรดิตถ์. วารสารบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 4(1), 57-76.
- Yamane, T. (1967). Elementary Sampling Theory. New Jersey: Prentice Hall, Inc., Engle clips.